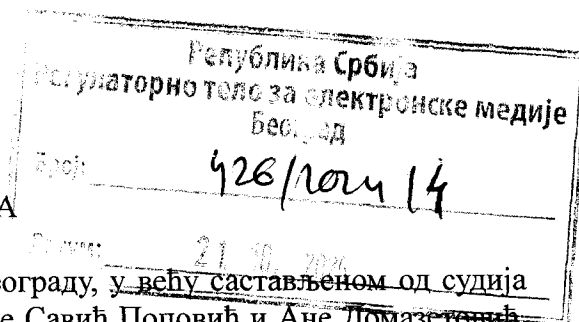

Република Србија
ПРЕКРШАЈНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД
8 Прж.број 21408/25
08.10.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Прекршајни апелациони суд са седиштем у Београду, у већу састављеном од судија Весне Адамовић Скадрић, председника већа, Јасмине Савић Поповић и Ане Домазетовић, чланова већа, са судским саветником Слађаном Јовановић, као записничарем, у прекршајном поступку против окривљеног правног лица PRVA TELEVIZIJA DOO BEOGRAD, са седиштем у Београду због прекршаја из члана 78 став 1 тачка 14, тачка 15 и тачка 33 Закона о оглашавању и одговорног лица у правном лицу Павловић Катарине из Београда, због прекршаја из члана 78 став 2 у вези става 1 тачка 14, тачка 15 и тачка 33 Закона о оглашавању, одлучујући по жалби заједничног браниоца окривљених адвоката Кремењак Слободана из Београда, изјављеној против пресуде Прекршајног суда у Београду 90 Пр.бр.27602/24 од 14.08.2025. године, на основу одредби члана 100 став 3, члана 102 став 2, члана 269, члана 273 и члана 274 Закона о прекршајима ("Службени гласник РС" број 65/13...112/22), у нејавној седници већа одржаној дана 08.10.2025. године донео је

ПРЕСУДУ

Поводом жалбе заједничког браниоца окривљеног правног лица PRVA TELEVIZIJA DOO BEOGRAD, са седиштем у Београду и одговорног лица у правном лицу Павловић Катарине из Београда, адвоката Кремењак Слободана из Београда, а по службеној дужности ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Прекршајног суда у Београду 90 Пр.бр.27602/24 од 14.08.2025. године само у погледу правне квалификације тако што Прекршајни апелациони суд радњу чињеничног описа као под тачком 2 изреке побијане пресуде правно квалификује као прекршај из члана 78 став 1 тачка 15 у вези члана 32 Закона о оглашавању, у продуженом трајању у смислу члана 46 Закона о прекршајима за окривљено правно лице Прва телевизија доо Београд и прекршај из члана 78 став 2 у вези става 1 тачка 15 у вези члана 32 Закона о оглашавању, у продуженом трајању у смислу члана 46 Закона о прекршајима, за одговорно лице у правном лицу Павловић Катарину из Београда, док се у преосталом делу првостепена пресуда ПОТВРЂУЈЕ, а жалба заједничког браниоца окривљених ОДБИЈА као неоснована.

Образложење

Пресудом Прекршајног суда у Београду 90 Пр.бр.27602/24 од 14.08.2025. године окривљено правно лице PRVA TELEVIZIJA DOO BEOGRAD са седиштем у Београду и одговорно лице у правном лицу Павловић Катарина из Београда оглашени су одговорним: тачком 1 изреке пресуде због прекршаја из члана 78 став 1 тачка 14 и став 2 у вези члана 29 став 1 тачка 1 Закона о оглашавању; тачком 2 изреке пресуде због прекршаја из члана 78 став 1 тачка 14 и став 2 у вези члана 32 Закона о оглашавању, у продуженом трајању;

тачком 3 изреке пресуде због прекршаја из члана 78 став 1 тачка 15 и став 2 у вези члана 35 став 1 Закона о оглашавању, у продуженом трајању и тачком 4 изреке пресуде због прекршаја из члана 78 став 1 тачка 33 и став 2 у вези члана 66 став 4 Закона о оглашавању, за које прекршаје им је суд претходно утврдио новчане казне у законом прописаним минимумима од по 300.000,00 динара за окривљено правно лице и од по 50.000,00 динара за одговорно лице у правном лицу за сваки од учињених прекршаја, те су окривљени осуђени на јединствене новчане казне и то окривљено правно лице у износу од 1.200.000,00 динара а одговорно лице у правном лицу Павловић Катарина на јединствену новчану казну у износу од 200.000,00 динара. Одлучено је да сви трошкови прекршајног поступка падају на терет окривљених, који су обавезани да на име паушалних трошкова прекршајног поступка плате износе од по 4.000,00 динара.

Против наведене пресуде жалбу је благовремено изјавио заједнички бранилац окривљених због битне повреде одредаба прекршајног поступка, непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о прекршајним санкцијама. У жалби наводи да је учињена битна повреда одредаба прекршајног поступка јер је суд погрешно применио одредбу члана 182 Закона о прекршајима и водио поступак по неуредном захтеву за покретање прекршајног поступка који не садржи чињенични опис радње из кога произилазе правна обележја прекршаја нити друге околности да би се прекршај што тачније одредио, време и место извршења прекршаја, већ садржи само датум и време почетка и краја неправилности без описа чињеничне радње којом би се биће прекршаја могло одредити у смислу различитих облика прекршаја из Закона о оглашавању, због чега је суд захтев требало да одбаци као неуредан. Даље наводи да се током поступка подносилац изјаснио на наводе из образложеног поднеска одбране којима се указује на неуредност захтева, што бранилац закључује из образложења пресуде, али првостепени суд исто изјашњење није доставио пуномоћнику окривљених. Указује на непотпуно утврђено чињенично стање јер су окривљени извршили проверу емитованог програмског садржаја и утврдили да су пре и после емитоване емисије ТВ продаје као посебног програмског садржаја емитоване две целе засебне епизоде програмског садржаја, те у том смислу није дошло до прекидања садржаја ради емитовања емисије ТВ продаја као посебног програмског садржаја. ТВ Прва је предузела све неопходне мере како би што јасније означила почетак и крај појединачне епизоде програмског садржаја, а окривљени су у писаној одбрани коју је суд ценио као образложени поднесак одбране истакли како наводе који се налазе у извештају подносиоца захтева РЕМ-а оспоравају, да исти нису тачни и да не одговарају истинитом чињеничном стању, што првостепени суд није узео у разматрање већ је одлуку засновао на чињеничном стању из табеларног приказа који је сам по себи противан законским одредбама. Оспорава одлуку суда о изреченим прекршајним санкцијама јер је суд пропустио да примени одредбу члана 43 Закона о прекршајима којим је прописано да се казна може ублажити испод законског минимума односно одредбу члана 50 став 1 Закона о прекршајима којим је предвиђена могућност изрицања опомене, иако су били испуњени сви законски услови за примену наведених чланова закона. Предлаже да другосетпени суд првостепену пресуду укине и врати првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање.

Прекршајни апелациони суд је одржао седницу већа на којој је размотрио све списе предмета заједно са изјављеном жалбом, поступајући и по службеној дужности у смислу члана 272 Закона о прекршајима, па је нашао да је ваљало одлучити као у изреци ове пресуде.

Наиме, према стању у списима предмета, првостепени суд је након што је по захтеву овлашћеног подносиоца Регулаторног тела за електронске медије покренуо прекршајни поступак против окривљених, окривљенима омогућио да се изјасне на наводе из захтева за покретање прекршајног поступка и доказе који их терете, било усмено на рочишту које је заказао за 05.12.2024. године, а за које је окривљенима уз позив доставио и примерак

захтева за покретање прекршајног поступка и доказе које је подносилац уз захтев приложио, било у писаном облику, до наведеног датума односно и у накнадно остављеном року до 15.01.2025. године, затим је прочитао писане доказе достављене уз захтев за покретање прекршајног поступка, ближе побројане у образложењу побијане пресуде, извршио увид у снимке емитованог програма на Првој телевизији достављене уз CD формату, прочитао изјашњење које је у виду образложеног поднеска доставио бранилац окривљених, па је ценећи изведене доказе како појединачно тако и на основу резултата целокупног поступка у складу са чланом 92 и чланом 93 Закона о прекршајима у потпуности утврдио све одлучне чињенице које су битне за доношење правилне и законите одлуке и окривљене огласио одговорним за прекршаје који су им поднетим захтевом стављени на терет, дајући за своју одлуку јасне, разумљиве и аргументоване разлоге које у свему прихвата и већа овог суда.

Оцењени су неоснованим жалбени наводи заједничког браниоца окривљених да је суд поступао по неуредном захтеву за покретање прекршајног поступка и тиме учинио битну повреду одредаба прекршајног поступка. Ово стога што се увидом у садржину захтева за покретање прекршајног поступка и изреку побијане пресуде утврђује да се у истима препознају сва законска обележја прекршаја за које су окривљени оглашени одговорним те не стоје жалбени наводи да захтев и изрека пресуде не садрже чињенични опис радње из које произилази правно обележје прекршаја и друге околности потребне да би се прекршај што тачније одредио, време и место извршења прекршаја.

Наиме, тачком један изреке побијане пресуде окривљено правно лице PRVA TELEVIZIJA DOO BEOGRAD, са седиштем у Београду која према наводима из захтева телевизијски програм емитује под скраћеном идентификационом ознаком "PRVA", а чије је седиште у Београду - Земуну, што је наведено и у побијаној пресуди, као и Павловић Катарина као главни и одговорни уредник забавног, спортског и комерцијалног програма, оглашени су одговорним јер су дана 02.11.2023.године у програмском садржају "150 минута" који је емитован у време ближе наведено у изреци, непосредно подстицали на коришћење услуга "UNI KREDIT BANKE" навођењем њихових предности, те се у овако датој изреци пресуде која је донета у границама чињеничног описа из поднетог захтева, препознају сва законска обележја прекршаја из члана 78 став 1 тачка 14 Закона о оглашавању за окривљено правно лице и става 2 истог законског члана за одговорно лице у правном лицу, а у вези члана 29 став 1 тачка 1 Закона о оглашавању и члана 3 Правилника о оглашавању и спонзорству у електронским медијима, а чињенични опис изреке у овом делу супротно жалбеним наводима управо садржи све околности потребне да се прекршај тачно одреди, као и неправилност која је учињена.

Тачком два изреке пресуде окривљено правно и одговорно лице оглашени су одговорним да нису поштовали обавезе о одвојености ТВ оглашавања од осталих програмских садржаја, јер су у дане и у времена тачно наведена у тачкама један до пет овог дела изреке пресуде приказивали ТВ оглашавање без најавне шпике, чиме су поступили супротно одредби члана 32 Закона о оглашавању којим је прописан да ТВ оглашавање и ТВ продаја морају бити лако препознатљиви и јасно и уочљиво звуком, сликом или просторно одвојени од осталих програмских садржаја, те су у изреци наведени тачни датуми, називи, почетак и крај емисије, као и почетак и крај оглашавања на које се ова радња односи, па су жалбени наводи да се у описаној радњи не препознају законска обележја прекршаја неосновани.

Међутим, правно квалификујући радњу чињеничног описа као под тачком два изреке пресуде суд је нашао да су окривљени поступивши супротно одредби члана 32 Закона о оглашавању учинили прекршај из члана 78 став 1 тачка 14 и став 2 Закона о оглашавању (како је то наведено и у поднетом захтеву за покретање прекршајног поступка), иако је поступање противно члану 32 Закона о оглашавању кажњиво као

прекршај прописан одредбом члана 78 став 1 тачка 15 Закона о оглашавању за правно лице, односно члана 78 став 2 у вези става 1 тачка 15 истог Закона за одговорно лице у правном лицу, па је Прекршајни апелациони суд ову неправилност која се могла отклонити и без укидања првостепене одлуке отклонио на начин да је првостепену одлуку преиначио у том делу на начин ближе наведеним у изреци, одлучујући у границама чињеничног описа из поднетог захтева, јер суд није везан правном квалификацијом подносиоца захтева за покретање прекршајног поступка, а окривљени су овај прекршај учинили у продуженом трајању у смислу члана 46 Закона о прекршајима, у ком делу је првостепени суд дао јасне и разумљиве разлоге, које у свему прихвата и веће овог суда.

Тачком три изреке пресуде окривљени су оглашени одговорним зато што су у данима наведеним у тачкама 1 до 92 тог става, у оквиру једног пуног сата емитовали огласне поруке у укупном трајању које је заузимало више од 20 % времена, а у изреци побијане пресуде је децидно за сваку од 92 тачке наведен датум када је програм емитован (први податак у табели); време почетка емитовања (други податак у табели); трајање огласне поруке у минутима (трећи податак у табели - у свакој од 92 тачке у трајању дужем од 12 минута колико износи 20% од једног пуног сата) и са прецизним навођењем времена сваког појединачног блока огласних порука у оквиру једног сата (четврти податак у табели), чиме су окривљени поступили супротно одредби члана 35 став 1 Закона о оглашавању и учинили прекршај из члана 78 став 1 тачка 15 Закона о оглашавању у продуженом трајању за окривљено правно лице и члана 78 став 2 у вези става 1 тачка 15 истог Закона за одговорно лице у правном лицу, у продуженом трајању. Оцењени су неоснованим жалбени наводи да изреке не садржи чињенични опис којим се биће прекршаја могло одредити јер се из података како су дати у изреци јасно произилази и када је неправилност учињена и на који начин, док ближе прецизирање самих огласних порука, на шта су се односиле и слично ни са становишта Прекршајног апелационог суда није било нужно с обзиром да исто исто не представља битно обележје прекршаја који је предмет поднетог захтева у овом делу.

Тачком 4 изреке пресуде окривљени су оглашени одговорним зато што су у време забавних емисија Промо, Квиз: Победник и Најслабија карика, по датумима и у времена која су у изреци тачно наведена као почетак емисија и почетак и крај неправилности, промотивно упућивали на услуге спонзора непосредним подстицањем и навођењем рекламних слогана којима се подстиче куповина услуга спонзора МТС-а, чиме се и са становишта Прекршајног апелационог суда у радњама окривљених препознају сва законска обележја прекршаја из члана 78 став 1 тачка 33 Закона о оглашавању за окривљено правно лице и члана 78 став 2 у вези става 1 тачка 33 истог Закона за одговорно лице у правном лицу, у продуженом трајању, јер су поступили супротно одредби члана 64 став 4 истог Закона а у вези члана 8 став 2 Правилника о оглашавању и спонзорству у електронским медијима. Са становишта Прекршајног апелационог суда чињенични опис радње је и у овом делу изреке пресуде потпуно јасан, разумљив, и садржи сва законска обележја прекршаја за које се окривљени оглашавају одговорним, конкретизована и прецизирана, па су жалбени наводи браниоца и у том делу оцењени као неосновани.

Прекршајни апелациони суд је ценио и жалбене наводе у којима се указује да првостепени суд, након што је од подносиоца захтева за покретање прекршајног поступка прибавио изјашњење на образложени поднесак који је у сврху одбране окривљених доставио њихов бранилац, а које изјашњење подносиоца је према образложењу побијане пресуде читао у доказном поступку, исто није доставио одбрани на упознавање и изјашњење. Међутим, овај суд налази да наведено поступање првостепеног суда није утицало на правилност и законитост донете одлуке јер је суд чињенично стање које од значаја за одлуку у поступку утврдио из материјалних доказа изведених током поступка, а не из изјашњења подносиоца захтева, док су наводи из изјашњења у којима објашњава из

којих разлога подносилац захтев подноси у форми као што је конкретно случај, ирелевантни, јер о уредности захтева првостепени суд води рачуна по службеној дужности, а у конкретном случају правилно је нашао да захтев садржи све елементе прописане чланом 181 Закона о прекршајима, па је правилно на основу поднетог захтева покренуо прекршајни поступак. Стога само изјашњење подносиоца захтева за покретање прекршајног поступка, које нема снагу доказа у смислу релевантних одредби Закона о прекршајима и није имало утицаја на крајњу одлуку суда везано за прекршаје који су предмет поднетог захтева.

Нису могли да буду прихваћени као основани жалбени наводи у којима се указује на непотпуно утврђено чињенично стање јер је исто и са становишта Прекршајног апелационог суда чињенично стање на несумњив начин утврђено из материјалних доказа које је доставио подносилац захтева за покретање прекршајног поступка, а који су читани у доказном поступку, и на основу извршеног увида у снимке емитованог програма достављене у CD формату, који увид је према образложењу првостепене одлуке суд извршио, дајући за своју одлуку у погледу оцене изведених доказа јасне и разумљиве разлоге које у свему прихвата и веће овог суда. Одбрана за своје тврдње, изнете у жалби, да су пре и после емитоване емисије ТВ продаје као посебног програмског садржаја емитоване две целе засебне епизоде програмског садржаја, није доставила ниједан доказ, а при томе исто и није од значаја за одлуку у овом поступку имајући у виду да је изведеним доказима на несумњив начин утврђено да су у емитовању програма, у време, место и на начин ближе наведеним у изреци побијане пресуде поступили супротно Закону о оглашавању.

Правилно је првостепени суд нашао да су окривљени прекршаје ближе описане под тачком 2, тачком 3 и тачком 4 изреке побијане пресуде учинили у продуженом трајању, у смислу члана 46 Закона о прекршајима јер су исти обухваћени јединственим умишљајем окривљеног одговорног лица, а чине више истих временски повезаних прекршаја који објективно представљају једну целину због истоврсности предмета прекршаја, коришћења исте ситуације, јединства места и простора извршења прекршаја. Правилно је првостепени суд нашао и да је правно лице учинило прекршај скривљеном радњом одговорног лица у правном лицу Катарине Павловић, све у смислу члана 27 и члана 30 Закона о прекршајима, а чију је виност исправно утврдио у границама умишљаја, па су правилно одређена како објективна тако и субјективна обележја прекршаја.

Испитујући првостепену пресуду у делу одлуке о изреченим новчаним казнама, имајући у виду у жалбене наводе браниоца окривљених, Прекршајни апелациони суд је нашао да је првостепени суд у довољној мери ценио све околности прописане одредбом члана 42 Закона о прекршајима које утичу да казна буде већа или мања у обиму у коме су те околности суду биле доступне, па је узимајући у обзир тежи облик прекршајне одговорности окривљеног одговорног лица и да су прекршаји под тачкама 2, 3 и 4 изреке учињени у продуженом трајању, као отежавајуће околности, а да окривљени нису прекршајно кажњавани у протекле 4 године као олакшавајућу околност (подносилац захтева није суду доставио доказе за евентуално супротно), окривљенима за сваки од учињених прекршаја у реалном стицају утврдио новчане казне у законом прописаним минимумима, те окривљене правилном применом члана 45 став 1 и став 2 тачка 2 Закона о прекршајима осудио на јединствене новчане казне у износу од 1.200.000,00 динара за окривљено правно лице и 200.000,00 динара за одговорно лице у правном лицу, које одговарају збиру појединачно утврђених новчаних казни, у уверењу, које дели и овај суд, да ће се истима постићи општа и посебна сврха кажњавања из члана 5 и члана 33 Закона о прекршајима у сврху остваривања специјалне и генералне превенције. По оцени Прекршајног апелационог суда не стоје законски разлози за ублажавање казне прописани чланом 43 Закона о прекршајима односно за изрицање опомене прописани чланом 50 истог

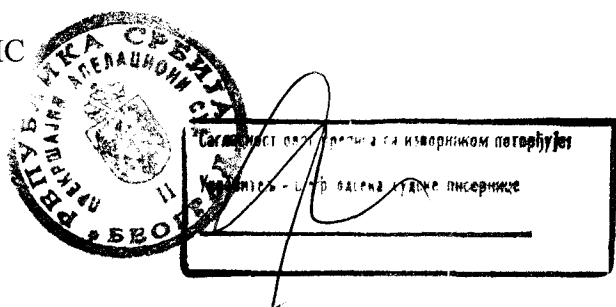
Закона јер ни Прекршајни апелациони суд на страни окривљених не налази околности које указују да се и блажом казном може постићи сврха кажавања односно околности које у знатној мери умањују одговорност учиниоца, док околности на које се у жалби указује одсуство тежих штетних поселедица и држање окривљених након учињеног прекршаја представљају околности које оправдавају изрицање казне у оквиру законом прописаног минимума и максимума, а која је у конкретном случају од стране првостепеног суда већ утврђена у законском минимуму, због чега су наводи жалбе у том делу одбијени као неосновани.

Одлука првостепеног суда о трошковима прекршајног поступка је правилно заснована на одредбама члана 140, члана 141 и члана 142 Закона о прекршајима, а у вези члана 27 став 2 Правилника о накнадама трошкова у судским поступцима.

Из наведених разлога одлучено је као у изреци.

Против ове пресуде жалба није дозвољена.

пј/мо/МС

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДА

с.р.Весна Адамовић Скадрић